

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/29/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4623010025
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Formel Kováčová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4623010025.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD., v trestnej veci obžalovaného W. R., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Topoľčany, proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 3. 3. 2023 sp. zn. OT/3/2023, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 3. 5. 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Topoľčany (ďalej len „súd I. stupňa“) bol obžalovaný W. R. (ďalej aj ako „obžalovaný“) uznaný vinným pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že: ako vodič po tom, čo požil alkoholické nápoje dňa 22.01.2023 v čase o 22:15 hodine v obci I. na ceste II/XXX v smere jazdy na A. J. viedol motorové vozidlo značky W. W evidenčné číslo I kde bol v obci I. na ceste II/XXX pri autobusovej stanici zastavený a kontrolovaný hliadkou príslušníkov PZ OO PZ E. I., pričom bolo vykonanou dychovou skúškou na alkohol v čase o 22:16 hodine prístrojom Alcotest 7410 plus, evidenčného čísla W.-XXXX, číslo merania 0118 zistené, že viedol motorové vozidlo aj napriek tomu, že mu bola nameraná hodnota 0,91 mg/l alkoholu v dychu.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. I/ Tr. zák., nezistiť žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a § 54 Tr. zák. trest povinnej práce vo výmere 100 (jednoto) hodín.

Podľa § 55 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. bol obžalovaný zaviazaný vykonať trest povinnej práce najneskôr do 1 (jedného) roka od nariadenia výkonu tohto trestu a vykonať ho vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 2 (dva) roky.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry Topoľčany (ďalej len „prokurátor“) čo do výroku o treste zákazu činnosti v neprospech obžalovaného.

V písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že odvolanie podáva čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného s tým, že s uloženým trestom povinnej práce vo výmere 100 hodín súhlasí, avšak výrok o uloženom treste zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na dva roky považuje za neprimerane mierny. Namietol, že súd I. stupňa nesprávne vyhodnotil všetky okolnosti prípadu s ohľadom na to, že obžalovaný v dňoch 4. 5. 2007 a 5. 8. 2010 spáchal opakovane priestupok na úseku cestnej premávky tým, že viedol vozidlo pod vplyvom alkoholu. Skutočnosť, že v prejednávacom prípade tak konal po

dlhšom časovom odstupe, nemôže byť dôvodom na zmierlivý postup súdu najmä s poukazom aj na to, že v evidenčnej karte vodiča má spolu desať záznamov o spáchaných priestupkoch. Navrhol, aby krajský súd zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. čo do výroku o treste zákazu činnosti a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol tak, že obžalovanému uloží podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na tri roky.

Obžalovaný sa k odvolaniu prokurátora písomne nevyjadril.

Zástupca krajskej prokuratúry sa na verejnom zasadnutí vyjadril, že sa s dôvodmi odvolania v celom rozsahu stotožňuje a nechcel ich žiadnym spôsobom dopĺňať alebo meniť. Uviedol, že dva skoršie postihy obžalovaného za vedenie motorového vozidla pod vplyvom alkoholu neodôvodňujú, aby mu bol trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá ukladaný takmer na samej spodnej hranici zákonnej trestnej sadzby. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby v súlade s ustanovením § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol o tomto výroku sám tak, že obžalovanému uloží trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere najmenej 3 roky.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že súhlasí s názorom prokurátora aj s akýmkoľvek trestom. Vie, že urobil veľkú chybu a nemieni sa ani vyvíňovať ani hájiť. V súčasnosti je zamestnaný ako technik a odborný poradca. Do Bratislavy dochádza vlakom alebo autobusom. Poukázal na to, že z trestu povinnej práce, ktorý mu bol medziasom nariadený, má odpracovaných už 33 hodín. V súčasnosti nepožíva alkoholické nápoje a od tej doby má absolútny pôst od alkoholu. Priznal, že to bola už jeho tretia vážna (a verí, že posledná) chyba. V konečnom návrhu sa vyjadril, že chápe nahliadaniu prokurátora na vec, keďže urobil tú istú chybu ako v mladosti, avšak bol by rád, keď by mu bol ponechaný trest zákazu činnosti uložený súdom I. stupňa v trvaní 2 roky s ohľadom aj na jeho prácu.

Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou (prokurátorom) podľa § 317 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli v odvolaní vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd sa výrokom o vine nezaoberal, keďže proti tomuto výroku obžalovaný ani prokurátor odvolanie nepodali a ani proti nemu nebolo možné podať odvolanie s poukazom na to, že súd I. stupňa podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie o vine obžalovaného zo spáchania skutku, ktorý sa mu v obžalobe kládol za vinu. Súčasne v tejto súvislosti krajský súd konštatuje, že pred prijatím vyhlásenia o vine na hlavnom pojednávaní dňa 3. 3. 2023 zákonná sudkyňa obžalovaného riadne poučila podľa ustanovenia § 257 Tr. por. Poukazujúc na vyššie uvedené, nadriadený súd preskúmaval iba výrok o treste napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ ide o výrok o treste, krajský súd tiež konštatuje, že napadnutý bol iba v časti trestu zákazu činnosti, preto nepreskúmaval ani uloženie trestu povinnej práce vo výmere 100 hodín obžalovanému, ktorému bol tento (predčasne) súdom I. stupňa už nariadený, hoci mal počkať na rozhodnutie o odvolaní.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu odvolací súd teda zistil, že napadnutý rozsudok súdu I. stupňa je zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch, vrátane napádaného výroku o treste zákazu činnosti a je riadne odôvodnený v zmysle ustanovenia § 168 Tr. por., v rámci ktorého sa súd I. stupňa vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

Prokurátor podal odvolanie z dôvodu, že súd I. stupňa nedostatočne zohľadnil predchádzajúcu priestupkovú minulosť obžalovaného a jeho požívanie alkoholu, v dôsledku čoho mu uložil neprimerane mierny trest zákazu činnosti. Požadoval preto dlhší trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá minimálne na dobu 3 rokov.

Pokiaľ ide o osobné pomery obžalovaného, krajský súd konštatuje, že na obžalovaného sa hľadí, akoby nebol odsúdený. Z aktuálneho výpisu z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky vyplýva, že bol deväťkrát priestupkovo prejednávaný, z toho osemkrát pre dopravné priestupky, ktorých sa dopustil v období od 23. 9. 2018 do 16. 11. 2022, za ktoré mu boli uložené pokuty vo výške od 20 do 100 eur. Súčasne z evidenčnej karty vodiča bolo zistené,

že obžalovaný mal v minulosti dvakrát zadržané vodičské oprávnenie v dňoch 4. 5. 2007 na 14 mesiacov pre porušenie § 4 ods. 3 písm. b/ zák. č. 315/1996 Z. z. o cestnej premávke, keď viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, pričom sankciu zákazu činnosti vykonal dňom 8. 1. 2008. Druhýkrát mal zadržané vodičské oprávnenie dňom 5. 8. 2010 opäť pre požitie alkoholu pred vedením vozidla a porušenie § 4 ods. 2 písm. c/ zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, za čo mu bola uložená okrem iného aj sankcia zákazu vedenia motorových vozidiel na 16 mesiacov, ktorá bola ukončená dňom 7. 4. 2011.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že pri ukladaní trestu podľa § 34 Tr. zák. zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť, že sa k spáchaniu trestnej činnosti priznal a túto úprimne oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zák.). Pokiaľ ide o príťažujúce okolnosti podľa § 37 Tr. zák., tieto nezhliadol. Z tohto dôvodu postupoval podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a § 54 Tr. zák. a uložil obžalovanému trest povinnej práce vo výmere 100 hodín. Takto uložený trest považoval súd I. stupňa za primeraný. Pri ukladaní trestu súd I. stupňa okrem osoby páchatela a možnosti jeho nápravy prihliadal aj na povahu resp. závažnosť spáchaného trestného činu a jeho následky, vrátane pomeru poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, v rámci ktorých prevažujú poľahčujúce okolnosti. Súd I. stupňa prihliadol aj na zásadu, že trest uložený páchatelovi trestného činu má smerovať výlučne voči páchatelovi trestného činu a teda má postihovať výlučne páchatela a to tak, aby sa zabezpečil čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. V danom prípade súd I. stupňa prihliadol aj na čas, ktorý uplynul od posledných dvoch postihnutí za vedenie motorových vozidiel pod vplyvom alkoholu.

S poukazom na skutočnosť, že výrok o treste bol napadnutý len v časti uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, krajský súd sa teda vyjadrí len k tomuto druhu trestu uloženému obžalovanému.

Zhodne ako súd I. stupňa aj krajský súd je toho názoru, že u obžalovaného bolo nevyhnutné vzhľadom na charakter spáchaného skutku uložiť trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu. Pokiaľ ide o výmeru tohto trestu krajský súd zdôrazňuje, že obžalovaný sa v minulosti dopustil ôsmich priestupkov na úseku cestnej premávky, pričom dvakrát viedol vozidlo pod vplyvom alkoholu. Napriek uvedenému, ani krajský súd nepovažoval za nevyhnutné mu ukladať prísnejší trest zákazu činnosti, ako mu bol uložený súdom I. stupňa. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na skutočnosť, že za uvedené 2 priestupky na úseku cestnej premávky, ktoré spáchal na úseku dopravy, bol riadne potrestaný, v oboch prípadoch uhradil uloženú pokutu a riadne vykonal uložené sankcie zákazu vedenia motorových vozidiel. Súčasne je pravdou, že od spáchania týchto 2 priestupkov uplynulo už viac ako 10 rokov a s poukazom na vtedajší vek obžalovaného možno konštatovať, že ich spáchal z mladíckej nerozvážnosti. Pokiaľ však ide o požívanie alkoholu obžalovaným, zo spisu nevyplýva žiadna skutočnosť, že by pravidelne požíval alkoholické nápoje, resp. že by bol od ich užívania závislý a prejednávany skutok sa s ohľadom na posledných 10 rokov javí byť skôr excesom z inak riadneho života vo vzťahu k požívaniu alkoholických nápojov. Z týchto dôvodov považoval krajský súd prokurátorom navrhovaný dlhší trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 3 rokov za nadbytočný a neprimeraný.

Krajský súd je toho názoru, že vzhľadom na osobné pomery obžalovaného, na ktorého sa hľadí ako na bezúhonného občana, jeho zamestnanie vo väčšej vzdialenosti od miesta svojho bydliska, pričom k výkonu pracovnej činnosti by taktiež potreboval vodičské oprávnenie a jeho kritický postoj k spáchanému skutku, je súdom I. stupňa uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 2 roky z hľadiska individuálnej prevencie dostatočný. Súčasne je dostatočný aj na účely generálnej prevencie na výstrahu pre ostatných občanov pred páchaním obdobnej trestnej činnosti.

Krajský súd dáva tiež do pozornosti, že akékoľvek generalizovanie trestného činu ohrozovania pod vplyvom návykovej látky, ktoré je v poslednom období predmetom širokej, najmä politickej diskusie, nemôže viesť k porušeniu zásady individualizácie trestu. Z týchto dôvodov krajský súd nezistil potrebu zvýšiť trest zákazu činnosti obžalovanému z 2 rokov na 3 roky, ako požadoval prokurátor.

Krajský súd pri posudzovaní výmery trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá zobral do úvahy všetky zásady uvedené v § 34 ods. 1 až ods. 4 Tr. zák., podľa ktorých má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred obžalovaným ako páchatelom trestného činu a súčasne vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, odradiť iných od páchania trestných činov, vyjadriť morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou a postihovať páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Súčasne pri určovaní druhu trestu a jeho výmery odvolací súd prihliadol

na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Aj po prihliadnutí na všetky uvedené zásady, krajský súd trvá na tom, že súdom I. stupňa uložený trest obžalovanému nie je neprimerane mierny ako namietal prokurátor a súčasne pri jeho ukladaní nedošlo k porušeniu § 34 Tr. zák.

S poukazom na hore uvedené skutočnosti, odvolací súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.